

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **ČEZ, a. s.**, se sídlem Duhová 1444/2, Praha 4, zast. JUDr. Karlem Muzikářem, LL.M., advokátem se sídlem Křižovnické nám. 193/2, Praha 1, proti žalované: **Státní energetická inspekce**, se sídlem Gorazdova 24, Praha 2, proti rozhodnutí ústředního ředitele žalované ze dne 8. 9. 2014, čj. 081301613/700/14/90.220/Ve, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2017, čj. 3 Af 61/2014-126, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ústřední ředitel žalované uložil rozhodnutím citovaným v záhlaví žalobkyni pokutu ve výši 500 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1999 Sb., o cenách. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou. Městský soud konstatoval, že se na danou věc aplikují prekluzivní lhůty v § 95 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zákon). Tento právní předpis je podle soudu zvláštní právní úpravou ve vztahu k § 17 odst. 3 zákona o cenách. Následně proto soud dospěl k závěru, že žalovaná zahájila s žalobkyní správní řízení související s čerpáním příspěvku za období srpen 2011 po uplynutí objektivní prekluzivní lhůty stanovené v § 95 odst. 4 energetického zákona. Žalovaná prý tímto podstatně porušila ustanovení o řízení před správním orgánem. Proto městský soud rozhodnutí ústředního ředitele žalované zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnosti; rovněž navrhuje, aby NSS přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že je hluboce přesvědčena o nesprávném posouzení otázky prekluze v rozsudku městského soudu. S ohledem na krátké lhůty pro vydání správního rozhodnutí se podle stěžovatelky může stát, že ještě před rozhodnutím NSS o kasační stížnosti bude muset vydat nové správní rozhodnutí, které se bude řídit nesprávným názorem městského soudu. Ve výsledku by tak vedle sebe mohla existovat dvě konkurující si správní rozhodnutí. Podle názoru stěžovatelky by byl takový postup neúčelný a nevhodný. Uvádí, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, právě naopak. V případě nepřiznání odkladného účinku by byla vážně ohrožena právní jistota účastníků řízení. Stěžovatelka dále konstatuje, že podle nové právní úpravy v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se správní řízení v případech podání kasační stížnosti obligatorně přerušuje.

[3] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Upozorňuje na to, že správní orgán je povinen po vydání zrušujícího rozsudku soudu pokračovat v řízení. Podle jejího názoru navíc není zřejmé, jaký veřejný zájem by měl být přiznáním odkladného účinku ohrožen. Pohodlnější procesní situaci pro správní orgán nelze stavět nad zájem účastníka

řízení na rozhodnutí ve věci samé. K vyřešení případné kolize dvou správních rozhodnutí podle žalobkyně slouží instituty správního řádu, jako například přezkumné řízení či obnova řízení. Žalobkyně závěrem uvádí, že není možné předjímat výsledek řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatelky přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě nejsou tyto podmínky naplněny. Jak správně poukázala již žalobkyně, povinnost stěžovatelky rozhodnout v souladu s právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Obava stěžovatelky z následného obživení správního rozhodnutí (v důsledku možného rušícího rozsudku NSS) a z toho, že nové rozhodnutí vydané před vynesení rozsudku NSS bude v rozporu s právním názorem NSS, rovněž sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku. Jedná se sice nesporně o negativní jev, nicméně ani tato obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu a nemůže pro stěžovatelku bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Na posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže mít vliv ani skutečnost, že podle nové právní úpravy v § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se v případě podání kasační stížnosti řízení o přestupku přerušuje. Zákonodárce toto pravidlo výslovně zakotvil až pro řízení zahájená od 1. 7. 2017 (§ 112 odst. 4 téhož zákona). Přiznání odkladného účinku nemůže být prostředkem k odstranění rozdílu mezi dvěma právními úpravami v přechodném období.

[7] NSS podotýká, že odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Smyslem přiznání odkladného účinku je zabránit hrozící vážné újmě, kterou by mohl výkon rozhodnutí krajského soudu vyvolat, nikoliv poskytnout větší komfort správním orgánům při novém projednání věci. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS dočasně pozastavuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. NSS proto přiznává odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná.

[8] NSS proto návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítá. Usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu